

Ropet från Aten

av Hjärdis Levin

Från Atens gator stiger ett rop.
Det är kören av Greklands
söner och döttrar
som höjer sin klagande sång mot himlen.
Det är ropet efter livets nödortf,
ropet efter livets lycka
som ljuder i den tidiga morgonens renhet
i den sena aftonens svalka.

Grekland,
pinade, solbrända moder till miljoner barn.
Du sviktat under bördan
av dina förtryckares krav.
Dina bröst är utdiade.
Dina skuldror försvagade
av för tunga bördor.
Dina armar räcker inte till
för att famna alla.
Du sörjer över dina barn
som går ifrån dig,
som lämnar dig
med svidande gråt i sina sinnen,
med spegelbilden av dina vita hus
i sina ögons ovaler.
Du ser med sorgsna blickar
efter skaran av starka
och vackra söner som vinkar dig farväl.

Melina Mercouri

Varje dag stiger ropet högre och starkare.
Smärtans skärande knivegg tränger djupt
och utlöser ett vrål,
som skall eka starkt och länge
från historiens urgamla berg.

Men en dag
skall befrielsens dånande malmklocka
ljuda.
Dina barn skall vända åter till dig
och skrattet skall rinna
likt tusen vita pärlor ur deras munnar,
när de åter dansar en vild sirtaki
på din varma jord.